

CONTE, *Platja i Freu de* (St. Josep de sa Talaia, Eiv.)

*S aránà* (o platja) *də kóntə* és la costa al N de Cala Molí; i es Freu de Conte, entre aquella costa i l'illa des Bosc, formant l'extrem O del Portmany (Cor., 1963). No podem deixar de relacionar-hi *Cariam Beni-conter* que el Rep. d'Eiv. (lín. 98, Cor.) posa entre les alqueries del quartó de Benissàmid (Balansat); encara que aqueixa platja sigui un poc més a l'O dins la costa NO de l'illa, corresponent al quartó de Portmany, el nom en tot cas és el mateix, i no descartem que els límits hagin fluctuat o no hagin estat exactament respectats en el *Memoriale Divisionis*. *Cónter* ens sembla NP germànic, GÚNTHARI (Förstemann, col. 702), *Gonterius* doc. barcelonès de 1008 (Aebischer, *Onom. Cat.*, 31); la *k*- < *G*- tant es podria explicar per arabització (com en *Confrides* GUNDIFRIDS, veg. supra *Castavi*) com pel cas molt repetit d'imitació imperfecta de la «lenis» in-sonora del germànic (cf. *Contardus*, *Qundiberga*, etc., en les llistes d'Aebischer). Les consonants germàniques corresponents a les nostres *g*, *d*, *b*, tenen, com és sabut, sonoritat molt imperfecta: són «lenes» (diu el lingüista) però semblen sordes a l'oida de la gent romànica: que pren llur *g* per una *k*, llur *b* per una *p*, etc.

Nom que reapareix en altres zones de substrat mossàrab: *Montcónte(r)* partida d'Alcalá de Xivert; tinc nota de «Mesquida Conte» vora Manacor (nota imprecisa en el caràcter del lloc, la data i l'accentuació *é?*, *ó?*). En aquells noms tenim nous valuosos testimonis del manteniment de l'accent inicial en NPP germànics que demostrà Coromines a propòsit de *Guiñre*, *Dégons*, *Gàlbors*, etc. (*E. T. C.*, II, 240, 253). D'altra banda troba *Contino* com a nom d'un morisc de Senija (a. 1610); i el NP i NL *Conté*, molt repetit, a Llançà.

CORBAIA, *sa* (Artà, Mall. 22, c-3)

Registat *Corbaya* per Despuig, però tant Coromines com Mascaró ho han sentit *sə korbáiẽ*. És al peu del Puig des Corb. Antiga possessió amb importants ruïnes megalítiques. Podria ésser un derivat mossàrab de *Corb*, tal com el puig que hi ha damunt. El sufix *-aio*, *-aia* està molt estès en la toponímia mossàrab valenciana *Picaio*, *Bocaio* (*E. T. C.*, II, 154, 156), *Galaio* (*DECH*) i d'altres. Sense comptar que hi podria haver una reducció comparable a la *Patrais* > (*Patraix*), *Beniarrupais* (> *-aix*) (*PINNA RUPARIOS*), etc. Justament aquí fóra fàcil suposar que un *Corbayra* mossàrab = cat. *Corbera*, dissimilat en *Corbayla* hagi donat la pronúncia *Corbaia*; l'ús amb article també lliga amb una definició 'el niu de corbs'.